

[Poul Møller.]

man efter konservativ opfattelse ikke have gjort. Man burde have kæmpet for kronen og for prisstabiliteten; eventuelt med det mål burde man have forhandlet med arbejdsmarkedets parter og ikke om at skære kronen ned og om, hvad der så skulle gøres. Man burde have forudset, at den første følge af det, man foretog sig hin søndag-mandag, var, at man skabte en endnu højere rentestigning herhjemme. Man sagde, at kronen skulle skæres ned af hensyn til beskæftigelsen. Det var statsministerens motivering, og nu skal disse to lovforslag gennemføres af hensyn til beskæftigelsen, omkostningsniveauet og konkurrenceevnen. Men man har jo hidtil bestridt, at konkurrenceevnen var forringet herhjemme. Man har kun villet anerkende, at der var afsætningsvanskeligheder, som skyldtes udlandets forhold. Det har vi hørt efteråret igennem. Er dette forhold nu ændret så væsentligt, at en socialdemokratisk regering må gribe til overenskomstindgreb, og at en ekstra skat på en særlig del af befolkningen er blevet en nødvendighed?

Man siger: men kronen er jo skåret ned, og dette er følgerne af kronens nedskæring. Ja men statsministeren sagde jo, kronen skulle skæres ned for at gavne beskæftigelsen. Det skulle vel ikke i sig selv forringe landets beskæftigelsesmuligheder, at man forringer kroneværdien — i hvert fald da ikke på kort sigt, først på lidt længere sigt måske, når prisstigningerne, som man har sat i gang, er slået igennem. Hvordan virker en krone-nedskæring umiddelbart på beskæftigelsen? Der findes jo meget virvar om dette, og jeg synes, det ville være rigtigt, om man først dybtgående undersøger det problem, før man foretager sig noget, man senere kommer til at fortryde. Hvordan virker en krone-nedskæring? Ja, man kan vel bedst sammenligne det med, hvis folkettinget i stedet for havde vedtaget en toldforhøjelse på 8 pct. på importerede varer og samtidig en eksportpræmiering på 8 pct. til vore eksportører. Det er den samme virkning, man får frem. Det øger beskyttelsen for de indenlandske producenter, og det øger eksportstimulansen. Så slides det op, som enhver ved, ligesom en morfinindsprøjtningens virkninger forsvinder, i form af prisstigninger og

rentestigninger, men i sig selv er det en beskyttelse, man har foretaget.

Nu siger man, at forholdet jo er anderledes, fordi vi ikke fulgte Storbritannien. Danmark er jo engang blevet kaldt „de halve hummeres og de halve standpunkters land“. Man kunne måske føje til: „de halve devaluerings land“. Man fulgte kun Storbritannien halvvejs, og derfor får man et eksportproblem over for Storbritannien. Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at samtlige andre europæiske lande og også Norge og Sverige, som slet ikke fulgte Storbritannien nogen del af vejen, jo skulle få endnu større eksportvanskeligheder, men alligevel står man ikke i den situation, som vi står i i folkettinget i dag.

Men det er da klart, der er et problem for dem, der skal eksportere til Storbritannien. Vi har erkendt landbrugets problemer, vi har erkendt, at der kan blive tale om en ekstra støtte til landbruget, men vi mener, at disse indgreb er en overdimensionering af dette problem. Statsministeren har sagt ved en lejlighed, jeg tror også her i tinget, at vi har jo også industrieksport til Storbritannien, og det medgiver jeg gerne; af industriens samlede eksport går 12 pct. til Det Forenede Kongerige, til Storbritannien. I de første tre kvartaler af 1967 udgjorde disse 12 pct. 810 mill. kr., men 88 pct. af vor industrieksport går til lande, der ikke har devalueret. Da vi devaluerede halvt, er risikoen for tab på eksporten til det britiske marked af industriprodukter højst ca. 60 mill. kr. Til gengæld har man altså taget sig eksportfordelene, som kronensænkningen må have haft til formål, på de andre markeder, f. eks. over for Sverige, over for USA og over for Tyskland.

Derfor har jeg vanskeligt ved at se, hvad det egentlig er, man vil med disse forslag. Hvis man mener, beskæftigelsen for alvor er bragt i fare på en måde, den ikke var før kronensænkningen, så er det, jeg igen og igen spørger: hvorfor devaluerede man så? Så var der dog slet ingen grund dertil. Er det dog ikke svært for folk at forstå, at dagen før kronensænkningen havde Danmark ingen økonomiske problemer efter regeringens opfattelse, andre end dem, der kunne løses gennem 13 punkts programmet? Dagen før krone-nedskæringen var det kun i udlandet,